

ДІЛО

Виходить чотири рази на тиждень по понедівках.

РЕДАКЦІЯ

І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 18, П. пов.

Конто пост. шл. 26.726.

Адреса тел. „Діло—Львів“.

Число телефону 261.

Рукописів редакції не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно 3.60 К.

чвертьрічно 10—

піврічно 20—

піврічно 40—

у Львові (без доставки):

місячно 3— К.

чвертьрічно 9—

піврічно 18—

піврічно 36—

За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка петітова, двохвишкова 40, в надісланні 50, в оповістях 50 с, в редакційній часті 1 К. Повідомлення про війну і друкувати 1.50. Непрольота строчка 1 К. Сталоголошення за окремою уголовою.

Один примірник коштує у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Битва на східнім фронті.

ЗВІДОМЛЕННЯ ЦІ К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з 11. липня.

ВІЙНА НА СХОДІ.

В Карпатах далі триває оживлена діяльність боєва. На південь від Дністра відбули ся рухи союзних військ без перешкоди з боку ворога. Зрештою нічого важного.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Над Сочею огонь ворожої артилерії місцями зростає.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ з 11 липня.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Між морем Балтійським і Чорним не було більших боєвих ділянок. Рухи на південь від Дністра доконали ся доси після пляну.

На македонським фронті болгарські підрозділи внесли на схід від Дойрану англійські пости. В області Струми англійська артилерія запалила стрілами кілька місцевостей.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група військ баварського настулка престола Рупрехта: У відтинку лісових надмок, замітним корпусом маринарки, части знаменитої піхоти маринарки здобули вчора приступом по успішнім підготовленою огнем відложеною сильно Французами оборонні заведення між морем і Льомбардією, котрі в останній часі занимали Англіїці. Ворога відкинуто поза Ізеру. Піймано 1250 бранців, в сім 27 офіцерів. Втрати Англіїці на просторі між морем і рікою, котрий був сильно остріжаний, дуже великі. Добичі ще не перелічено.

В області інших армій боєва діяльність незначна.

Митр. Шептицький їде до Риму.

Телеграма.

Стокгольм, 9. липня.

Вашого кореспондента прийняв нині митрополит гр. Шептицький, котрий приїхав саме сюди з о. дром Бояном, секретарем Гоцьким і сподіванком о. Гродським.

Митрополит їде сам просто до Риму через Берлін і Швайцарію.

Наслідком довгої неволі і шканди, які втерпіли при переході через російську границю, виглядає Митрополит блідим і втомленим.

Що до будучности української справи в закордонній Україні нас Митрополит найліпше знає.

Через міських Митрополит сподівається бути у Львові.

УКРАЇНА і РОСІЯ.

„Скінчило ся свято революції! Настає грізний час!“

Відень, 9. липня 1917.

Делегація Української Центральної Ради у Петрограді.

(Ф. К.) „Русское Слово“ з 17. н. ст. червня доносить з Петрограду:

Центральна Українська Рада у Києві висловила бажанє представити тимчасовому правительству свою постанову в справі будучого ладу України. Делегація, що прибула в тій цілі до Петрограду, удала ся на окрему нараду під проводом товариша міністра внутрішніх справ Д. Щепкина, котрому поручено вислухати заяву делегата, позаякнати ся з мотивами ухвалених Радою постанов й установити точку погляду тої центральної української організації на можливе при нинішніх умовах здійсненє бажань Українців. В нараді взяли участь: проф. Котлярський, товариші міністра внутрішніх справ Авінов і Урусов, від міністерства війни полковник Туган-Барановський і член юридичної наради при тимчасовім правительстві Лаваревський. Представлені делегациєю бажаня розпадають ся на три основні групи:

1) Такі, що торкають ся установленя автономії України з виданєм в сій справі тимчасовим правительством окремого акту, принципіального значіння;

2) в справі негайного виділення для окремої адміністративної управи 12 губерній з українським населенєм, з заведенєм Кривої Ради і з установленєм при тимчасовім правительстві окремого комісарія для справ України;

3) справа утвореня окремого українського війська.

Окрема нарада під проводом Д. Щепкина, вислухавши сеї заяви делегациі, не дала ніякої відповіді на неї, бо її задача була чисто інформаційного характеру. Заразом Д. Щепкин уложив подрібний реферат в сій справі для тимчасового правительства.

Відмова Тимчасового Правительства.

Та сама часопись доносить даліше, що з огляду на велику державну вагу питання установленя української автономії тимчасове правительство признало необхідним опублікувати окрему умотивовану постанову, редакцію якої поручило виробити юридичній раді. При установленю основних постанов, правительством задержало свою увагу на огнях точках:

Передовсім викликає сумнівє питанє, чи можна Центральному Українську Раду вважати правосильною в зміслі признаня за нею компетенції вислову волі населеня тих місцевостей, які Центрально Рада бажав включити в територію будучої автономії України. Тому, що Рада не вибрана шляхом всенародного голосованя, тимчасове правительство ледви чи могло би признати її виразницею докладної волі всього українського народу. Дятого тимчасове правительство признає, що як з формального боку, так і з фактичного справу установленя автономії України можуть порішити тільки установчі збори. З сеї точки погляду для тимчасового правительства було б також видати якийсь акт тому, що такий поступок мав би перебільшенє значінє. Крім того виданє одного акту принципіального значіння без докладного означеня змісту понятя автономії України могло би повести до ріжнородних непорозумінь в територіальнім й інших поглядах. Відмовне порішенє в справі виданя акту про автономію України прийняло тимчасове правительство односторонє.

Так само тимчасове правительство признало, що воно не має права установлювати новий адміністративний лад України в зміслі виділення в її територіальнім складі 12 губерній і утвореня окремих комісарів тому, що тим са-

мим наперед розв'язано-би справу будучого ладу України, котра на думку тимчасового правительства належить до компетенції установчих зборів. Що-до справи самостійного українського війська тимчасове правительство признало можливим тимчасове порішенє сеї справи тільки в тім об'ємі, в яким се передбачив міністер війни у своїй вказівках українським організаціям у Києві. Приймаючи таке порішенє прошеня, вложеного українською делегациєю, тимчасове правительство підчеркує рівночасно, що воно признає національній окремішности і своєрідній умови життя України та відповідній необхідности розв'язки справи будучого ладу України, котра в повнім об'ємі належить до установчих зборів.

Заява князя Г. Е. Львова.

Т. Шульгин телеграфує з Петрограду до „Кієвлянина“:

Вчора я розмовляв з председателем міністрів кн. Г. Е. Львовом. Відповідаючи на мої питання, кн. Г. Е. Львов сказав, що правительство в жаднім випадку не дасть згоди на українські домаганя до часу Установчих Зборів. Автономія України — се справа усього російського народу. Тимчасове правительство одержало власть від усеї нації і не може взяти на себе відповідальности за розшматованє Росії. Коли народи і племена Росії забажають розмежувати ся, се їх справа. Але такий акт від імені тимчасового правительства, котрому вручена російська держава в шілости, був би нічим не оправданною розтратаю добра порученого охороні правительства. Сього тим більше не можна зробити в часі війни, яку видано Росії і всім її частям, а Україні грозить може більше ніж Великобританії. Як що Українці бажать проголосити автономію до часу Установчих Зборів, — значить вони побоюють ся, що Установчі Збори не згодять ся на автономію. Значить, що хочуть зробити те не дорогою згоди, а проти волі решти Росії.

Але у правительства нема навіть певности про те, чи висловлює дійсні бажаня всього населеня півдня Росії ся його група, котра називає себе Українцями і проявляє велику активність. Правительству зовсім невідомо, як стрінуть се Великобританія й інші племена, коли кавказьку, подільську, волинську, чернігівську, політаську, харківську, катеринославську і тапрійську губернії України проголосять автономіями, не захотіши навіть запитати про думку решти Росії. Дуже можливо, що признають се актом такої неуваги, такого нерозуміння спільности інтересів у минулім і будучнім, ще се викличе у найвишнім ступні ворожі почуваня до Українців. А з того ворожого відношеня можуть повстати великі комплікації. Тому правительству всіма силами буде протидіяти схильностям розв'язати українську справу до часу Установчих Зборів.

Проф. М. Грушевський про положенє.

„Русское Слово“ доносить з Києва: На загально-українським селянським з'їзді проф. Грушевський оголосив одержану від члена української делегациі Стебницького, котрий лишив ся у Петрограді, телеграму, яка повідомляла, що основне домаганє виданя до часу Установчих Зборів акту про автономію України, правительством відкинуто. А що торкаєть ся українського війська, на се є дозвіл тільки в межах того, що передтим дозволено.

Оголосивши телеграму, проф. Грушевський заявив:

держави і нагоди говорити ся і ставити ся його між іншим народами в австрійській державі на четвертому місці що до численности, то за те що до поваги, терпеливості і ревности в зношенні всіх поганих злиднів належало б поставити його хіба на першому місці.

Бо ми на нашій українській, тяжко навіщеній війною землі бачимо: всюди польські і німецькі написи на залізничних картах їзди, на стаях, на п. к. урядках, навіть на дорожніхказах. В урядках не лиш у внутрішнім, але і зовнішнім урядованню із всіма українськими сторонами урядованню ся і переписується виключно в польській мові. В громадських урядах, що заступають чи ста українські громади, але і зовнішнім урядованню ся і переписується виключно в польській мові. В громадських урядах, що заступають чи ста українські громади, але і зовнішнім урядованню ся і переписується виключно в польській мові. В громадських урядах, що заступають чи ста українські громади, але і зовнішнім урядованню ся і переписується виключно в польській мові.

Зрештою, що вдієш, як така система! Та що говорити у нас про п. к. уряди, про залізничні, стаяні, про громадські уряди по українських селах, як "наї", в яким нема не то одного Поляка, але навіть одного латинника не знайдеть ся, всі писма висладець ся також в польській мові, тай годі що-небудь вдіяти на се, бо наші війти і писарі всі тремтять...
Зрештою, що вдієш, як така система! Та що говорити у нас про п. к. уряди, про залізничні, стаяні, про громадські уряди по українських селах, як "наї", в яким нема не то одного Поляка, але навіть одного латинника не знайдеть ся, всі писма висладець ся також в польській мові, тай годі що-небудь вдіяти на се, бо наші війти і писарі всі тремтять...
Зрештою, що вдієш, як така система! Та що говорити у нас про п. к. уряди, про залізничні, стаяні, про громадські уряди по українських селах, як "наї", в яким нема не то одного Поляка, але навіть одного латинника не знайдеть ся, всі писма висладець ся також в польській мові, тай годі що-небудь вдіяти на се, бо наші війти і писарі всі тремтять...

Тому подаючи до відома чинників, що повинні стояти на сторожі прав кожного в державі народу, тих кілька не відірваних, але загально відомих і вкорінюваних не без цілі і інтересу для польської сторони, а на шкоду українського народу і прав його мови, фактів, скінчило поставленем кількох конечних, силою живлових обставин насуваючих ся питань: 1) Чи український нарід в Галичині, зглядно в австрійській державі має які права, чи їх здаліс не має? 2) Чи У. П. Р. скористає з прав, якими розпоряджає в парламенті, чи в імя кличу веденя чисто української політики, виїде вже раз із стану своєї резерви і пасивности і чи скаже своє різке слово в обороні свого рідного,

чи той нарід має також зреагувати з тої оаорони і сказати собі просто: не маємо ніякої репрезентації?

Над сими питаннями варто бати усім тим, що до сего покликани, нині поважно застановити ся.

НАДИСЛАНЕ.

Красей адвокат
Д-р ЕВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ
веде канцелярію у Львові
486 при вулиці Красіцких ч. 6. 2-?

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Хто знав би де перебуває театр Марія Семичу, жєна Накола, синакувана з Вербецькєм п. Городецькєм, зволить мене повідомити. Никола Семичук М. G. Kurz. Etpost 167. 455 1-1

Милька Турчин в Лисцє старого, пов. Богородчан, шукає мужа Йосафа Турчина, котрий служив перед роком при польській мажорсерії. Хтоба знав що з ним стало ся, прошу о повідомленє Милька Турчин у П. Урядискогєй в Dzikowie почта Tainobrzeg. 494 1-2

Оголошення.

усуває певно спеціальний судер „Stave“, пакет за 1 20 K. На провіданню засладо тільки за посередним надістаням належності 1 40 с. на порто. — Одиноке вступство
S. FEDER, — Львів, Синютська ч. 7.
279 60 60

КОНКУРС.

Дирекція Жіночої Спілки промислової „Труд“ у Львові, ринок ч. 39. оголошує отсим конкурсе на принятє учениць на науку крою і шитя біля та суконь.

Наука триває три роки, з того один рік у відділі біля, а два у відділі суконь.

Крім заводової науки шитя і крою уділяєть ся ученицям в вечірних годинах предметів теоретичних, як: реалій, української мови, стилісти, промислових рахунків, товарознавства і заводових рисунків.

Вписове 4 K; шкільна оплата 6 K. місячно.

За курс крою біля-оплачуєть окремо учениці 25 K, за курс крою суконь 50 K.

З поданєм о принятє або при зголошеню треба предложити метриву на доказ скінченого 14-го року житя, послідне шкільне свідощтво (бодай покінченє народні школи) і посвідку з доповідя.

Всі учениці мають вписати ся до кравецької корпорації (оплата K. 6-20).

Отєдь зглядно опікун муить бути членом Товариства „Труд“ (удя 20 K., вписове 2 K.).

На бажанє можуть знайти замї-ценї учениці приміщенє у двох бурсї Спілки „Труд“, де одержать відповідну опіку, здоровий харч і лікарський догляд за зложенє одноразового датку на інвентар в сумї 10 K. і за окремою доплатою по 10 K. місячно.

Учениці, помещенї у бурсї Спілки, будуть увільненї від окремої доплати за курс крою.

Всі учениці обовязанї до правильної абсенції платити за цілий пропущений час.

Бувші учениці повинні перед поновним принятєм вирівнати всі задєлгости.

Відповідає за редакцію Д-р ВАСИЛЬ ПАНЕЙКО.

Молодий літ 25. учитель изродний, власт-тель реал-матримоніальних в молодом інтелігентноу сполоченю. Річ трактуєть ся серіозно, дискретно речуть ся, не саг амаганя. Амоїтімі не приваляєть ся. Де Аамітї страції „Діла“ під „Сер-овнія“.
492 3-5

Льоси на рати продано в правон гри во вложєню першої рати. На льоси уділяемо помилоч платних і місячних ратах. Поручаємо нашу фірму до всіх трансакцій в справах банкових. Нови льоси Австр. Черв. Хреста ордєлем на рати по 8 кор. на 5 любів равон.
БАНКОВИЙ ДІМ
ШІЦ І ХАЄС
у Львові, пл. Марієвська 7. VIII 17-7

VI. Звичайні Загальні Збори
Спілки господ. кред. „Йордан“
стєвзрішеня зар. в неомб. порукєю в Клепарєві,

відбудуть ся в неділю д. 29. липня 1917. о год. 5 по пол. в читальні „Прєсвіті“ в Клепарєві з отсим порядком нарад:

1. Відчитанє протоколу з послідних загальних зборів.
2. Звіт Дирекції з замкненєм рахунів за рік 1916 і біляисом.
3. Звіт реалізаційної комісії з внесенєм на уділенє абсолоторії.
4. Вибір 7 членів Ради Надзиряючої.
5. Затвердженє вибору 3 членів Дирекції.
6. Внески і запити.

Сї збори будуть важні без огляду на чи-сло присутних членів.

Із Романюк. Микола Ломага. 498 1-1

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕМІЩІЇ
вулиця Нєспрошана ч. 2.

Принималє і вилучає шадничї вилучєні востанєм вгодних урядових. Вилучєні оорєдєвлюєть ся 4% починаючи від сїдучого дня по два вложєня аж до послідного дня перед дням вилучєня.

ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці“ можуть вложити особисто в касї товариства, почтовам вложєнням, грошевими листами, чеками почтєвими. Шадниця, як Дирекція Шадниці на жаднє банків, достарчає і в філіях банку австро-угорського в рахунок „Руської Шадниці“.

Удїляє польськє: а) вложєння платити в рєчємива амортизаційним ратами на протє днє 10—45 після вибору починаючого; б) на зьменєнє ефектєв, в на есконт векселєв. Сирєм повнєм вложєнь годжуєть ся вложєнь шаднє.

Посередничєть у владуваню позачкєм і в востаннєм Завєдєном кредитонї в Краковї.

Всїм інформації і друкаї удїляє шадниця „Руської Шадниці“ ул. Коєцєвська. Народнї Днї. І. пов. подєдно безкорисно в годинах урядових від 9—1 год. крою вєдєть і українськєх сєлє.

Шєлє § 14. уставу „Руської Шадниці“, вложєного черєз п. к. міністерствє внутрїшних справ владєть в товариствї „Руська Шадниця“ в Пєрємїщї владєть ся до лєксїї публікацій, фондаций і т. п. вложєнь, вєз отжє „Руська Шадниця“ публікару обєсаку. III 54 1

Рух поїздів у Львові

важний від 1. червня 1917. аж до відкриття. (Час середно європейський; від 1. червня до 1. верєсєня 1917. час літний).

Відходять з Львова до | Приходять до Львова

Кракова: [7 30], † 840, 8 55, [3 10], 6 05, 6 20, † 9 55, 10 10	Кракова: 10 05, [1 45], 6 45, † 9 00, 9 15, 9 30, † 9 55, 5 20
Золочева: 8 20, 10 53, [9 30], † 7 13, 11 13	Золочева: 5 52, 12 12, [2 20], 5 15, 8 52
Стрия: 8 25, 4 55, 10 46	Стрия: 5 54, 9 30, 9 55
Лавочного: 7 20	Лавочного: 7 10
Самбора: 9 05	Самбора: 8 30
Сянок: 8 45	Сянок: 10 15
Рави руської: 2 20*, 9 30, 4 44	Рави руської: 6 44, 4 44, 8 18*
Сокаля: [8 55], [8 10]	Сокаля: [9 45], [9 45]
Ясєрова: 9 10**, 4 20	Ясєрова: 8 45, 3 48**
Підгаєць: 8 33, 3 00, 11 33	Підгаєць: 5 32, 1 40, 7 30
Стойноєва: 12 13, 7 53, 3 15	Стойноєва: 6 12, 1 44, 7 52
Ходороєва: 8 30, [2 30], 11 10	Ходороєва: 6 45, 1 16, 8 10

* означає поїзди виключно для військових.
** до Брюхович, зглядно в Брюхович.
* Якова в Клепарєвє, зглядно в Якова до Клепарєвє, черєз І-ку руську.
* черєз Сабєаньку.

У вага: Нічєвє мєра від 6 00 вєчєром до 5 00 рано ошєчєнє підчеркєнєм мнєт. Послїднї поїздє ошєчєнє []